

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἰσαποστόλου Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος

Ἀπό τό κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιο. ιβ'

(Δ',05-42)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν Σαμαρείας·

05-06 Ὁ Χριστός στό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ

κεῖνο τόν καιρό·

Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς σέ μιά πόλη τῆς Σαμάρειας πού λεγόταν Συχάρ, κοντά στό χωράφι πού ἔδωσε ὁ Ἰακώβ στόν γιό του Ἰωσήφ.

^{6α} Ἐκεῖ ὑπῆρχε τό πηγάδι τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς, ὅπως ἦταν κουρασμένος ἀπό τήν πεζοπορία, κάθισε δίπλα στό πηγάδι.

^{6β} Ἡ ὥρα ἦταν περίπου δώδεκα τό μεσημέρι.

07-18 Ὁ Χριστός συζητάει μέ τήν Σαμαρείτιδα γιά τό ζωντανό νερό

^{7α} Ἐρχεται τότε κάποια γυναίκα Σαμαρείτιδα, γιά νά ἀντλήσει νερό.

^{7β} Ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει· «Δώσε μου νά πιῶ».

⁸ Ἐκείνη τήν στιγμή οἱ μαθητές του δέν ἦταν μαζί του, γιατί εἶχαν πάει στήν πόλη νά ἀγοράσουν τρόφιμα.

^{9α} Ἡ Σαμαρείτιδα τοῦ λέει· «Πῶς ἐσύ, ἐνῶ εἶσαι Ἰουδαῖος, ζητᾶς νά πιεῖς νερό ἀπό μένα, πού εἶμαι γυναίκα Σαμαρείτιδα;

^{9β} Εἶναι πολύ γνωστό, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι καί οἱ Σαμαρεῖτες ἔχουν μεταξύ τους ἀπό παλιά μεγάλη ἀντιπάθεια».

¹⁰ Ἀποκρίθηκε ὁ Ἰησοῦς καί τῆς εἶπε· «Ἄν ἤξερες τήν δωρεά τοῦ Θεοῦ καί ποιός εἶναι αὐτός πού σοῦ λέει, “Δώσε μου νά πιῶ”, τότε ἐσύ θά ζητοῦσες ἀπό αὐτόν καί θά σοῦ ἔδινε ζωντανό νερό».

¹¹ Τοῦ λέει ἡ γυναίκα· «Κύριε, ἐσύ δέν ἔχεις δοχεῖο, γιά νά ἀντλήσεις νερό καί τό πηγάδι εἶναι ἀρκετά βαθύ. Πῶς λοιπόν θά μοῦ δώσεις τό ζωντανό νερό;

¹² Μήπως ἐσύ εἶσαι ἀνώτερος ἀπό τόν πατέρα μας Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωσε τό πηγάδι καί ἤπιε ἀπό αὐτό ὁ ἴδιος, τά παιδιά του καί τά ζωντανά του»;

13 **Ο** Ἰησοῦς τῆς ἀποκρίθηκε λέγοντας· «Ὅποιος πίνει ἀπό τό νερό αὐτό, θά διψήσει πάλι.

14α Ὅποιος ὅμως θά πιεῖ ἀπό τό νερό πού θά τοῦ δώσω ἐγώ, αὐτός δέν θά διψήσει ποτέ πιά.

14β Τό νερό πού θά τοῦ δώσω ἐγώ, θά γίνει μέσα του μιά τέτοια πηγή νεροῦ, πού θά ἀναβλύζει συνεχῶς χαρίζοντάς του αἰώνια ζωή».

15 Ἀμέσως ἡ γυναίκα τοῦ λέει· «Κύριε, δώσε μου αὐτό τό νερό, γιά νά μήν διψῶ καί οὔτε πάλι νά ἔρχομαι ἐδῶ, γιά νά τό ἀντλῶ ἀπό τό πηγάδι».

16 Τότε τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς· «Πήγαινε, φώναξε τόν ἄνδρα σου καί ἐλάτε μαζί ἐδῶ».

17α Ἡ γυναίκα ἀπάντησε· «Δέν εἶμαι παντρεμένη».

17β Τῆς λέει λοιπόν ὁ Ἰησοῦς· «Καλά εἶπες, “Δέν εἶμαι παντρεμένη”.

18 Ἐσύ πέντε ἄνδρες γνώρισες, ἀλλά καί αὐτόν πού ἔχεις σήμερα, δέν εἶναι ἄνδρας σου. Τώρα εἶπες τήν ἀλήθεια».

19-26 Οἱ ἀληθινοί πιστοί λατρεύουν τόν Θεό πνευματικά

19 **Λ**έει σ' αὐτόν ἡ γυναίκα· «Κύριε, βλέπω ὅτι εἶσαι προφήτης.

20 Οἱ πατέρες μας λάτρευσαν τόν Θεό σ' αὐτό ἐδῶ τό βουνό, ἐνῶ ἐσεῖς λέτε, ὅτι στά Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος, ὅπου πρέπει νά λατρεύεται ὁ Θεός».

21 **Ο** Ἰησοῦς τῆς ἀπαντάει· «Γυναίκα, πιστεύσέ με, ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα, πού οὔτε ἐσεῖς οἱ Σαμαρεῖτες θά λατρεύετε πιά τόν Θεό σ' αὐτό τό βουνό, οὔτε καί οἱ Ἰουδαῖοι στά Ἱεροσόλυμα, γιάτί ὁ Θεός εἶναι Πατέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

22α Ἐσεῖς οἱ Σαμαρεῖτες λατρεύετε τόν Θεό στό βουνό, χωρίς νά τόν ξέρετε, ἐνῶ ἐμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι τόν λατρεύουμε στά Ἱεροσόλυμα, γιάτί τόν γνωρίζουμε περισσότερο ἀπό σᾶς.

22β Εἶναι πάλι γνωστό σέ ὅλους, ὅτι ὁ Μεσσίας ἔρχεται ἀπό τούς Ἰουδαίους.

23α **Π**λησιάζει ὅμως ἡ ὥρα τῆς ἀλήθειας καί μάλιστα ἤρθε, ὁπότε πλέον οἱ ἀληθινοί πιστοί θά λατρεύουν τόν Πατέρα πνευματικά καί ἀληθινά.

23β Ὁ Πατέρας θέλει νά εἶναι ἀληθινοί πιστοί, ὅσοι τόν λατρεύουν πραγματικά.

24 Ὁ Θεός εἶναι πνεῦμα καί τώρα ὅσοι ἔχουν ἀληθινή πίστη σ' αὐτόν, πρέπει νά τόν λατρεύουν πνευματικά καί ἀληθινά».

25 **Τ**οῦ λέει ἡ γυναίκα· «Γνωρίζω, ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός. Ὅταν θά ἔρθει ἐκεῖνος, θά μᾶς τά φανερώσει ὅλα».

26 Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπαντάει· «Ἐγώ εἶμαι ὁ Μεσσίας Χριστός, πού τώρα μιλάω μαζί σου».

27-30 Ἡ Σαμαρείτιδα προσκαλεῖ τούς συμπατριῶτες της

27^α **Τ**ήν ἴδια στιγμή ἦρθαν οἱ μαθητές του, οἱ ὁποῖοι παραξε-νεύτηκαν, γιατί τόν εἶδαν νά μιλάει μέ γυναίκα.

27^β Κανένας τους ὅμως δέν εἶπε· «Τί θέλεις καί μιλάς μαζί της»;

28 Ἀμέσως ἡ γυναίκα παράτησε τήν στάμνα της, πῆγε στήν πόλη καί λέει στους ἀνθρώπους·

29 «Ἐλᾶτε νά δεῖτε ἕναν ἄνθρωπο, πού μου φανέρωσε ὅλα ὅσα ἔκανα στήν ζωή μου. Μήπως αὐτός εἶναι ὁ Χριστός»;

30 Βγῆκαν λοιπόν ἐκεῖνοι ἀπό τήν πόλη τους καί ἔρχονταν πρὸς αὐτόν.

31-38 Οἱ ἐργάτες τοῦ θερισμοῦ

31 **Τ**ότε οἱ μαθητές του τόν παρακαλοῦσαν λέγοντας· «Διδάσκαλε, βάλε κάτι στό στόμα σου».

32 Αὐτός ὅμως τούς εἶπε· «Ἐγώ ἔχω νά φάω φαγητό, πού ἐσεῖς δέν τό γνωρίζετε».

33 Τότε οἱ μαθητές ἔλεγαν μεταξύ τους· «Μήπως τοῦ ἔφερε κανένας καί ἔφαγε»;

34 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τούς λέει· «Τό δικό μου φαγητό εἶναι, νά κάνω τό θέλημα ἐκείνου, πού μέ ἀπέστειλε καί νά τελειώσω τό ἔργο του.

35 **Ἐ**σεῖς δέν λέτε, ὅτι “τέσσερες μῆνες ἀκόμη καί φθάνει ὁ θερισμός”; Νά, ἐγώ σᾶς λέω· σηκῶστε τά μάτια σας καί προσέξτε τά χωράφια, πού ἤδη εἶναι λευκά, ἔτοιμα γιά θερισμό.

36 Καί ὁ θεριστής παίρνει μισθό καί συνάξει καρπό γιά τήν αἰώνια ζωή, ὥστε καί ὁ σποριάς καί ὁ θεριστής νά χαίρονται καί οἱ δύο μαζί.

37 Στήν περίπτωσή μας ἐπαληθεύεται ἡ παροιμία ὅτι, “ἄλλος σπέρνει καί ἄλλος θερίζει”.

38 Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα νά θερίσετε ἐκεῖνο, γιά τό ὅποιο δέν κοπιάσατε. Ἄλλοι κουράσθησαν καί ἐσεῖς μπήκατε καί θερίσατε τόν κόπο τους».

39-42 Πολλοί Σαμαρεῖτες πιστεύουν στόν Χριστό

39 **Τ**ότε πολλοί ἀπό τούς Σαμαρεῖτες, πού κατοικοῦσαν σ' ἐκείνη τήν πόλη, πίστευσαν στόν Χριστό ἀκούγοντας τά λόγια τῆς γυναί-
κας, πού διακήρυττε σέ ὅλους, ὅτι «Μοῦ φανέρωσε ὅλα ὅσα ἔκανα».

40 Ὅταν οἱ Σαμαρεῖτες ἦρθαν στόν Χριστό καί τόν ἄκουσαν, τόν παρακαλοῦσαν νά μείνει μαζί τους κι αὐτός ἔμεινε στήν πόλη τους δύο ἡμέρες.

41 **Α**κούγοντας ὅμως στήν συνέχεια τόν ἴδιο νά διδάσκει, πολλοί περισσότεροι πίστευσαν ^{42α} καί ἔλεξαν στήν γυναίκα:

42β «Τώρα δέν πιστεύουμε μόνο ἀπό τήν δική σου ὁμολογία, γιατί ἐμεῖς οἱ ἴδιοι πλέον ἀκούσαμε καί διαπιστώσαμε, ὅτι αὐτός εἶναι πράγματι ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου,
ὁ Μεσσίας Χριστός».